

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 24 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Amsterdam — Niderlandy) — Wykonanie europejskiego nakazu aresztowania wydanego przeciwko Danielowi Adamowi Popławskiemu

(Sprawa C-573/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych — Europejski nakaz aresztowania — Decyzje ramowe — Brak bezpośredniej skuteczności — Pierwszeństwo prawa Unii — Konsekwencje — Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW — Artykuł 4 pkt 6 — Decyzja ramowa 2008/909/WSiSW — Artykuł 28 ust. 2 — Oświadczenie państwa członkowskiego pozwalające mu na dalsze stosowanie istniejących instrumentów prawnych dotyczących przekazywania osób skazanych, mających zastosowanie przed dniem 5 grudnia 2011 r. — Opóźnione złożenie oświadczenia — Konsekwencje)

(2019/C 280/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Amsterdam

Strony w postępowaniu głównym

Daniel Adam Popławski

przy udziale: Openbaar Ministerie

Sentencja

- 1) Artykuł 28 ust. 2 decyzji ramowej Rady 2008/909/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. o stosowaniu zasady wzajemnego uznawania do wyroków skazujących na karę pozbawienia wolności lub inny środek polegający na pozbawieniu wolności — w celu wykonania tych wyroków w Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że oświadczenie złożone przez państwo członkowskie na podstawie tego przepisu, po przyjęciu rzeczonyj decyzji ramowej, nie może wywierać skutków prawnych.

- 2) Zasadę pierwszeństwa prawa Unii należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada ona na sąd krajowy obowiązku odstąpienia od stosowania przepisu prawa krajowego niezgodnego z przepisami decyzji ramowej, takiej jak decyzje ramowe rozpatrywane w postępowaniu głównym, których skutki prawne są utrzymane zgodnie z art. 9 Protokołu (nr 36) w sprawie postanowień przejściowych, załączonego do traktatów, z uwagi na to, iż przepisy te nie wywierają bezpośredniego skutku. Organy państw członkowskich, w tym sądy, są jednak zobowiązane do dokonywania wykładni prawa krajowego w możliwie największym zakresie zgodnej z prawem Unii, umożliwiającej osiągnięcie rezultatu zgodnego z celem wyznaczonym w danej decyzji ramowej.

(¹) Dz.U. C 412 z 4.12.2017.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 czerwca 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof — Belgia) — Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries i in./Ministerraad

(Sprawa C-597/17) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki — Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) — Dyrektywa 2006/112/WE — Artykuł 132 ust. 1 lit. c) — Zwolnienia — Zawody medyczne i paramedyczne — Chiropraktyka i osteopatia — Artykuł 98 — Punkty 3 i 4 załącznika III — Produkty lecznicze i wyroby medyczne — Obniżona stawka — Świadczenie usług w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze terapeutycznym — Stawka podstawowa — Świadczenie usług w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze estetycznym — Zasada neutralności podatkowej — Utrzymanie skutków uregulowania krajowego sprzecznego z prawem Unii)

(2019/C 280/03)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Belgisch Syndicaat van Chiropraxie, Bart Vandendries, Belgische Unie van Osteopaten i in, Plast.Surg. i in., Belgian Society for Private Clinics i in.

Strona przeciwna: Ministerraad

Sentencja

- 1) Artykuł 132 ust. 1 lit. c) dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej należy interpretować w ten sposób, że nie zastrzega on stosowania przewidzianego w nim zwolnienia do świadczeń wykonywanych przez osoby wykonujące zawód medyczny lub paramedyczny regulowany przez prawo danego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuł 98 dyrektywy 2006/112 w związku z pkt 3 i 4 załącznika III do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które traktuje w sposób odmienny z jednej strony produkty lecznicze i wyroby medyczne dostarczane w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze terapeutycznym, a z drugiej strony produkty lecznicze i wyroby medyczne dostarczane w ramach zabiegów lub leczenia o charakterze wyłącznie estetycznym, wyłączając te ostatnie z korzystania z obniżonej stawki podatku od wartości dodanej (VAT), która ma zastosowanie do pierwszych.